Bernardus Claravallensis: Flores
Cologne: Johann Koelhoff, the Elder, 14[82], 14[82]

Fallax mūdi gloria digne
respuit̄ Flos feni ē: vapor
ad modicū parēs Ipse ei⁹
q̄lis cūqꝫ stat⁹ Nōne pl⁹ anxietatis
q̄ꝫ iocunditatis hꝫ! Dū vendicas
dū defendis: dū inuides: dū suspi
caris: dū sp ambis q̄ nō habes: ⁊
nōnullis adeptis: ad q̄rēdi ardor
non minuit̄: q̄ reqēs in gloria tua!
Siqua tn̄ est p̄terit iocūditas. nō
reditura. Ceterꝝ videas eā q̄ꝫ plu
rimos nō apprehendē: ɔtemnē p
paucos. Cur hoc! Profecto q2 ne
cessitas multoꝝ: est virt⁹ paucoꝝ.
O seculū neq̄ꝫ q̄ solos tuos sic so
les beare amicos vt dei facias ini
micos: ɔsequent̄ et indignos cōsi
lio beatoꝝ. Plane em̄ q̄ amic⁹ vult
esse tuus: inimic⁹ dei ɔstituet̄. Ami
c⁹ itaqꝫ mūdi excludit̄ a ɔsilio ami
coꝝ dei. Gustato spū necesse ē de
sipe carnē: affectāti celestia: t̄rena
non sapiunt: eternis inhianti fasti
dio sūt trāsitoria Omis em̄ delecta
tio hui⁹ mūdi: vniuersa ei⁹ gr̄a: q̄c
q̄d deniqꝫ in eo cōcupiscit̄: prsus
modicū est. in illi⁹ felicitatis. in illi⁹
glorie. in illi⁹ beatitudinis ɔpatio
ne: si tn̄ vel modicuꝫ dici debet et
nō poti⁹ nihilū. Filij Adam gen⁹
auaꝝ et ambitiosū. Audite. Quid
vobis cū terrenis diuitijs et glia
tp̄ali: q̄ nec vere nec vr̄e sunt! Ve
re diuitie nō opes sūt: ꝫ virtutes:
quas secū ɔscientia portat vt in p
petuū diues fiat. Certa nimiꝝ mū
di breuitas: et ipi⁹ q̄ꝫ breuitatis fi
nis incert⁹: sepe viuētē deserūt. nā

morientē nec raro sequūt̄. Vilis ē
et ad nihilū vtilis mūdialis ɔsola
tio. ⁊ q̄d magis est metuendū. etiā
vere ac salubris ɔsolatōis ē impe
dimentū. Quid em̄ hic nisi labor ⁊
dolor et afflictō spūs! Comedē ap
petis. q2 fames te cruciat Vtrūqꝫ
labor est. Sꝫ q2 fames grauior ē:
comedē nescis esse laborē Deniqꝫ
postq̄ꝫ fames depulsa fuerit: vide
si nō g̃ui⁹ ducis comedē q̄ꝫ esurire
Sic se hn̄t vniuersa sub sole. vt ni
hil sit in eis vere iocūdū. ꝫ ab vno
sp trāsire velit homo ad aliud: so
laqꝫ vicissitudine releuet̄. Oīe siq̄
dē laboris remediū: altēi⁹ laboris
initiū est. Nemo in hoc seculo neq̄ꝫ
q̄d vult habē pōt. q̄nquidē nec iu
st⁹ iustitia satiat̄: nec voluptuosus
voluptate: nec curiositate curios⁹:
nec ambitiosus inani gloria. Ve
aūt, his q̄ vanā et transitoriā leti
tiā querūt. Cū em̄ de trāsitorijs q̄
rūt letitiā: nō poteīt nō trāsire trās
euntib⁹ his de q̄b⁹ erat. Sicut em̄
lignis deficientib⁹ ignis deficit: sic
mund⁹ transit et ɔcupiscētia eius:
haud dubiū q̄n letitia q̄ꝫ Videat
secularis aīa: videat et intelligat:
q̄m̄ extrema gaudij luct⁹ occupat.
Hic est eni transitorie letitie finis:
hic est fruct⁹ glorie tp̄alis

Ca. xli

De solitaria vita Sup cantica ser
mone. xl

O Sancta anima sola esto: vt
soli oīm serues teipam quē

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-319/0126
TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG